

اثر اسانس‌های مرزه (Satureja spp.) بر عوامل بیماری‌زاوی سودوموناس آئروجینوزا

*نوید سعیدی^۱، حوریه صادری^۲، الهه تقیان^۱، فاطمه سفیدکن^۳، ایرج رسولی^۴، رضا محمدصالحی^۵ و پرویز اولیاء^۶

۱- کارشناس ارشد، مرکز تحقیقات میکروب‌شناسی مولکولی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۲- استاد، مرکز تحقیقات میکروب‌شناسی مولکولی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۳- استاد، مؤسسه تحقیقات چنگلها و مراع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

۴- استاد، مرکز تحقیقات میکروب‌شناسی مولکولی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۵- دانش آموخته دکترا، مرکز تحقیقات میکروب‌شناسی مولکولی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۶- نویسنده مسئول، استاد، مرکز تحقیقات میکروب‌شناسی مولکولی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران، پست الکترونیک: powlia@gmail.com

تاریخ پذیرش: آبان ۱۳۹۸

تاریخ اصلاح نهایی: آبان ۱۳۹۸

تاریخ دریافت: تیر ۱۳۹۸

چکیده

سودوموناس آئروجینوزا یکی از شایع‌ترین باکتری‌های فرصت‌طلب در عفونت‌های بیمارستانی است که مقاومت قابل توجهی در برای مواد ضدبیکروبی دارد. با توجه به محدودیت‌های استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها، گرایش به جایگزینی آنها با فرآورده‌های طبیعی افزایش یافته است. در این مطالعه اثر ضدبیکروبی اسانس ۴ گونه گیاه مرزه (*S. rechingeri*, *S. bachtiarica*, *Satureja mutica*) و *S. khuzistanica* بر عوامل بیماری‌زاوی سودوموناس آئروجینوزا ارزیابی شد. حداقل غلظت مهارکنندگی اسانس‌های گیاه مرزه در سویه‌های استاندارد سودوموناس آئروجینوزا PAO1 و سودوموناس آئروجینوزا M ۸۸۲۱ به روش میکرودایلوشن براث تعیین گردید. در ادامه اثر غلظت‌های پایین‌تر از حداقل غلظت ممانعت‌کننده از رشد (sub-minimum inhibitory concentration; sub-MIC) در ادامه اثربخشی اسانس‌های گیاه مرزه در برابر سویه‌های استاندارد سودوموناس آئروجینوزا بودند، همچنین اسانس‌ها بر عوامل بیماری‌زاوی این باکتری شامل حرکت، تشکیل بیوفیلم و تولید آلبینات، الاستاز و آلکالین‌بروتاز این دو سویه بررسی شد. هر ۴ اسانس مرزه دارای اثرهای ضدبیکروبی علیه سویه‌های استاندارد سودوموناس آئروجینوزا بودند، همچنین غلظت‌های sub-MIC اسانس‌ها موجب کاهش معنی‌دار تولید عوامل بیماری‌زاوی این سویه‌ها شدند. در این مطالعه اثرهای مطلوب آنتاگونیستی اسانس‌های گیاه مرزه در برابر سویه‌های استاندارد سودوموناس آئروجینوزا مشاهده شد. با انجام مطالعات بیشتر می‌توان از این اسانس‌ها به عنوان یک ترکیب ضدبیکروبی علیه این باکتری استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: اسانس، سودوموناس آئروجینوزا، عوامل بیماری‌زاوی، مرزه (*Satureja*).

پاتوژن فرصت‌طلب است که توانایی کلونیزه شدن در افراد سالم و محیط‌های مرطوب در بیمارستان‌ها را دارد (Carroll et al., 2015). این باکتری عامل ۷۵٪ از باکتری‌های

مقدمه سودوموناس آئروجینوزا یک باکتری گرم منفی است که قادر به بقاء در شرایط مختلف محیطی است. این باکتری یک

متعددی بوده که این ترکیب‌ها عامل اصلی طعم و بوی آنهاست. هیدروکربورها، الکل‌ها، کتون‌ها، آلدھیدها، اترها و اکسیدها از جمله مواد شیمیایی موجود در انسان‌ها به شمار می‌روند (Majd *et al.*, 2009). جنس مرزه با نام علمی *Satureja* متعلق به تیره نعناعیان (Lamiaceae) است. این گیاه عمدهاً بومی مناطق مدیترانه شرقی و غرب آسیاست (Sefidkon *et al.*, 2007). جنس مرزه دارای گونه‌های متعددی است. ۱۵ گونه از این گیاه در ایران شناسایی شده است که ۹ گونه آن انحصاری ایران با نام‌های *S. edmondi*, *S. bachtiarica*, *S. kallarica*, *S. sahendic*, *S. isophylla*, *S. rechingeri*, *S. intermedia*, Sefidkon & *S. khuzistanica* و *S. atropatana* هستند (Jamzad, 2005). گونه‌های مختلف جنس مرزه دارای خواص دارویی بوده و در طب سنتی کاربرد دارند. انسان این گیاه مایعی بی‌رنگ و یا مایل به زرد است و دارای عطر و بوی تندی می‌باشد. مهمترین ترکیب‌های شیمیایی انسان این گیاه مربوط به گروه منوترینوئیدها بوده و از میان آنها دو ترکیب فنولی تیمول و کارواکرول جزء ترکیب‌های شاخص به حساب می‌آیند (Yazdanpanah *et al.*, 2011). در این مطالعه اثر انسانس ۴ گونه گیاه مرزه بر تعدادی از عوامل بیماری‌زایی سودوموناس آئروجینوزا شامل حرکت، بیوفیلم، آژینات، الاستاز و الکالین پروتاز بررسی شد.

مواد و روش‌ها

سویه‌های میکروبی مورد استفاده

در این مطالعه از دو سویه استاندارد سودوموناس آئروجینوزا شامل سودوموناس آئروجینوزا PAO1 و سودوموناس آئروجینوزا M8821 استفاده شد. باکتری‌ها در دمای ۷۰°C و در محیط نوترینت براث حاوی ۱۵٪ گلیسرول نگهداری شدند. برای رشد باکتری‌ها از محیط مولر هینتون آگار (MHA) استفاده شد. کشت باکتری‌ها مرتب از لحظ خالص بودن مورد ارزیابی قرار گرفت تا احتمال آلدگی و خطأ در کار کاهش یابد (Tille, 2013).

بیمارستانی و همچنین سومین عامل مهم در باکتریمی‌های گرم منفی است (Mahon *et al.*, 2015). توانایی بیماری‌زایی سودوموناس آئروجینوزا به مقدار زیادی به ترشح آنزیم‌های خارج سلولی و سوم آن برミ‌گردد (Murray *et al.*, 2015). از جمله این آنزیم‌ها می‌توان به پروتازها اشاره کرد. الاستاز و الکالین پروتاز از مهمترین پروتازهای این باکتری هستند که در تهاجم بافتی نقش دارند. همچنین الکالین پروتاز قادر به حفاظت از باکتری با مهار برخی مسیرهای سیستم ایمنی میزبان می‌باشد. الاستاز از عوامل اصلی ایجاد عفونت‌های مختلف در افراد مبتلا به سیستیک فیبروزیس است (Saleem, Raj *et al.*, 2012). سودوموناس آئروجینوزا از جمله باکتری‌های ایجادکننده بیوفیلم است، یکی از مهمترین ساختارهایی که طی تشکیل بیوفیلم این باکتری تولید می‌شود، یک اگزولپی ساکارید خارج سلولی به نام آژینات است. آژینات از باکتری در برابر آنتی‌بیوتیک‌ها و فاگوسیتوز توسط گلbulوهای سفید محافظت می‌کند (Cotton *et al.*, 2009). طی تشکیل بیوفیلم سودوموناس آئروجینوزا در مجاری تنفسی بیماران سیستیک فیبروزیس، یکی از عوامل مهم در طولانی شدن دوره درمان، تشدید علائم بالینی و حتی مرگ بیماران است (Leid *et al.*, 2005). طی تشکیل بیوفیلم سودوموناس آئروجینوزا در مجاری تنفسی بیماران سیستیک فیبروزیس، یکی از عوامل مهم در طولانی شدن دوره درمان، تشدید علائم بالینی و حتی مرگ بیماران است (Ghotaslou & Salahi Eshlaqghi, 2013). این باکتری متحرک بوده و قابلیت حرکت آن موجب شده که توانایی انتشار سریع را در محل آلدگی و به دنبال آن تهاجم و انتشار سیستمیک داشته باشد (Drake & Montie, 1988).

ماقامت باکتری‌ها به آنتی‌بیوتیک‌ها یکی از بزرگترین چالش‌هایی است که سلامت انسان‌ها را تهدید می‌کند (Carroll *et al.*, 2015). معرفی ترکیب‌های جدید برای کنترل عفونت‌های مربوطه می‌تواند کمک شایانی در این مورد باشد. گیاهان دارویی از منابع بالقوه‌ای هستند که از دیرباز خواص درمانی و دارویی آنها مورد توجه قرار گرفته است. انسان، مایعی است آبگریز و حاوی ترکیب‌های آروماتیک Hammer که از اجزای مختلف گیاهان بدست می‌آید (et al., 1999). انسان‌ها حاوی ترکیب‌های شیمیایی

آماده‌سازی ذخیره اسانس‌ها

ابتدا برای بدست آوردن واحد وزن به حجم، وزن اسانس‌ها اندازه‌گیری و در ادامه از اسانس‌ها ذخیره تهیه شد. برای تهیه اسانس ذخیره به یک حلال مناسب نیاز است. این حلال نباید دارای خاصیت ضد میکروبی باشد، از این‌رو از ماده دی‌متیل‌سولفوكساید (DMSO) به عنوان حلال استفاده شد. برای تهیه ذخیره، اسانس‌ها به نسبت ۱ به ۱ با حلال مذکور مخلوط گردیدند (Anand *et al.*, 2011).

بررسی اثر ضد میکروبی اسانس‌ها به روش انتشار از دیسک برای این آزمایش از دستورالعمل اصلاح شده انجستیتو استاندارد آزمایشگاه بالینی (Clinical Laboratory Standard Institute; CLSI) استفاده گردید. در ابتدا به منظور آماده‌سازی دیسک‌ها، مقدار ۱۰ میکرولیتر از ذخیره هر اسانس روی دیسک‌های بلانک ریخته شد. آنگاه از کشت ۲۴ ساعته باکتری سوسپانسیونی برابر نیم مکفارلنند تهیه و به صورت چمنی روی محیط MHA کشت داده شد. سپس دیسک‌های حاوی اسانس روی محیط قرار گرفت. در ادامه گرمخانه‌گذاری به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷°C انجام شد. در نهایت قطر هاله عدم رشد اطراف هر دیسک توسط خطکش اندازه‌گیری گردید. آزمایش به صورت ۳ بار تکرار انجام شد (CLSI, 2015).

تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشنده‌گی (MBC) باکتری توسط اسانس‌ها

برای تعیین MIC از روش میکرودایلوشن براث براساس دستورالعمل CLSI استفاده شد. با افزودن مقادیر مناسب محیط MHB به اسانس ذخیره، غلظت‌های متوالی دو برابری با دامنه $16\text{--}8192\mu\text{g}/\text{ml}$ تهیه و از هر غلظت کشت ۲۴ ساعته باکتری سوسپانسیونی برابر نیم مکفارلنند تهیه و به نسبت ۱:۱۰ با محیط MHB رقیق شد. از این

اسانس‌های مورد استفاده

از اسانس‌های ۴ گونه گیاه مرزه در دسترس استفاده شد. این گونه‌ها عبارت بودند از مرزه خوزستانی (*Satureja khuzistanica*), مرزه رشینگرگی (*S. bachtiarica*), مرزه بختیاری (*S. rechingeri*) و مرزه موتبکا (*S. mutica*). این اسانس‌ها توسط مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور از سرشاخه‌های در زمان گلدھی کامل گیاه (زمانی که ۵۰٪ گلهای باز شده‌اند) تهیه شد و پس از تأیید و شناسایی ترکیب‌ها در ظروف شیشه‌ای دربسته و بدون تماس با نور خورشید و هوای آزاد به مرکز تحقیقات میکروب‌شناسی مولکولی دانشگاه شاهد منتقل گردید.

تجزیه اسانس‌ها و شناسایی ترکیب‌های تشکیل‌دهنده پس از تزریق اسانس‌ها به دستگاه کروماتوگرافی گازی (GC) و یافتن مناسب‌ترین برنامه‌ریزی حرارتی ستون، برای دستیابی به بهترین جداسازی، اسانس‌های حاصل با دی‌کلرومتان رقیق شده و به دستگاه گاز کروماتوگراف متصل شده با طیفسنج جرمی (GC/MS) تزریق شده و طیف‌های جرمی و کروماتوگرام‌های مربوطه بدست آمد. سپس با استفاده از زمان بازداری، شاخص بازداری، مطالعه طیف‌های جرمی و مقایسه با ترکیب‌های استاندارد و استفاده از اطلاعات موجود در نرمافزار SATURN ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس‌ها مورد شناسایی کمی و کیفی قرار گرفت (Adams, 1995; Shibamoto, 1987). برای محاسبه اندیس‌های بازداری از تزریق هیدروکربن‌های نرمال ۹ تا ۲۳ کربنه در شرایط برنامه‌ریزی حرارتی (مشابه با تزریق نمونه) استفاده گردید. محاسبات کمی (تعیین درصد هر ترکیب) به کمک داده‌پرداز R3A-Chromatepac سطح (Area normalization method) و نادیده گرفتن ضرایب پاسخ (Response factors) مربوط به طیف‌ها انجام شد.

اثر انسان‌ها بر تشکیل بیوفیلم

برای بررسی اثر انسان‌ها بر تشکیل بیوفیلم از روش میکروتیتریلیت استفاده شد (Zmantar *et al.*, 2010). ابتدا باکتری در محیط MHB به مدت ۲۴ ساعت کشت داده شد. این کشت به نسبت ۱:۱۰۰ با محیط MHB حاوی غلظت $\frac{1}{2}$ MIC انسان رقیق شد و سوسپانسیونی برابر نیم مکفارلنند بدست آمد (10^8 cfu/ml). از این سوسپانسیون مقدار ۲۰۰ میکرولیتر به چاهک‌های میکروپلیت منتقل گردید. همچنین از چاهک فاقد انسان به عنوان شاهد مثبت و از چاهک فاقد باکتری به عنوان شاهد منفی استفاده شد. سپس میکروپلیت به مدت ۲۴ ساعت در گرمانه 37°C قرار گرفت. در ادامه، محیط درون چاهک‌ها تخلیه و ۳ مرتبه با بافر فسفات سالین (PBS) شسته شد. بعد از خشک شدن چاهک‌ها، ابتدا بیوفیلم توسط اتانول ۹۵٪ فیکس و بعد با افروden $1\text{ }\mu\text{l}$ ۲۰۰ رنگ کریستال ویوله ۱٪ به مدت ۵ دقیقه رنگ آمیزی شد. سپس به منظور حذف رنگ اضافی، چاهک‌ها توسط آب جاری شسته شد. پس از خشک شدن چاهک‌ها با افروden $1\text{ }\mu\text{l}$ اسید استیک ۳٪، رنگ کریستال ویوله آزاد و به صورت محلول درآمد. جذب نوری چاهک‌ها در طول موج ۴۹۰ nm توسط دستگاه ELx808، BioTek، (Microplate Reader USA) قرائت گردید. آزمایش ۳ بار تکرار شد.

تأثیر انسان‌ها بر تولید آژینات

برای بررسی انسان‌ها بر تولید آژینات از روش Knutson و Jeanes (۱۹۶۸) استفاده شد. به طور مختصر، از کشت ۲۴ ساعته باکتری سوسپانسیونی برابر نیم مکفارلنند تهیه شد. در یک ارلن، ۴ میلی‌لیتر محیط حاوی غلظت $\frac{1}{2}$ MIC انسان ریخته و بعد مقدار ۱۰۰ میکرولیتر از سوسپانسیون میکروبی به آن اضافه شد. از ارلن فاقد انسان به عنوان شاهد مثبت و از ارلن فاقد باکتری به عنوان شاهد منفی استفاده شد. ارلن‌ها به مدت ۲۴ ساعت در شیکر انکوباتور 37°C قرار گرفتند. به منظور اندازه‌گیری آژینات تولید شده، مقدار

سوسپانسیون، ۵ میکرولیتر به چاهک‌ها تلقیح شد. غلظت نهایی باکتری در هر چاهک برابر با 10^5 cfu/ml بود. چاهک فاقد انسان به عنوان شاهد مثبت و چاهک فاقد باکتری به عنوان شاهد منفی بود. میکروپلیت به گرمانه 37°C منتقل و پس از ۲۴ ساعت چاهک‌ها از نظر رشد مورد بررسی قرار گرفتند. حداقل غلظت انسان که در آن دورت حاصل از رشد دیده نمی‌شد به عنوان MIC تعیین گردید. از چاهک‌های فاقد دورت، شمارش کلی انجام شد و حداقل غلظتی که جمعیت باکتری را 99.9% نسبت به زمان صفر کاهش داده بود به عنوان MBC ثبت گردید (CLSI, 2012).

اثر انسان‌ها بر عوامل بیماری‌زاپی سودوموناس آئروجینوزا

در این مطالعه اثر انسان‌های مرزه بر حرکت، تشکیل بیوفیلم، تولید آژینات، تولید الاستاز و تولید آکالین پروتیاز سودوموناس آئروجینوزا بررسی شد. برای آزمایش آژینات از سویه 8821M سودوموناس آئروجینوزا و برای انجام سایر آزمایش‌ها از سویه PAO1 سودوموناس آئروجینوزا استفاده گردید.

اثر انسان‌ها بر حرکت

به منظور بررسی اثر انسان‌ها بر حرکت، از محیط مولر هینتون دارای 0.3% آگار استفاده شد. این محیط به دلیل پایین بودن درصد آگار اجازه حرکت را به باکتری می‌دهد. در ابتدا پلیت‌هایی حاوی محیط MHA (0.3%) دارای غلظت‌های $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{4}$ MIC $\frac{1}{4}$ انسان تهیه شد. از کشت ۲۴ ساعته باکتری، سوسپانسیونی برابر نیم مکفارلنند تهیه شد و به صورت سوزنی در مرکز پلیت‌ها تلقیح گردید. از محیط فاقد انسان به عنوان شاهد مثبت استفاده شد. در ادامه محیط‌های تلقیح شده به مدت ۲۴ ساعت در دمای 37°C گرمانه‌گذاری شدند. پس از این مدت، مقدار حرکت باکتری در محیط کشت، از طریق اندازه‌گیری دورت حلقوی هاله اطراف محل نقطه تلقیح سنجیده شد (Fonseca *et al.*, 2004).

آزمایش به صورت ۳ بار تکرار انجام شد.

تأثیر اسانس‌ها بر تولید آلکالین پروتئاز

به منظور سنجش اثر اسانس‌ها بر تولید آلکالین پروتئاز، ابتدا پلیت‌هایی حاوی محیط Skim Milk Agar دارای غلظت $\frac{1}{2}$ MIC $\frac{1}{2}$ اسانس تهیه شد. از یک کشت ۲۴ ساعته باکتری سوسپانسیونی برابر نیم مکفارلند تهیه و آن مقدار ۱۰ میکرولیتر در مرکز پلیت تلقیح شد. از محیط فاقد اسانس به عنوان شاهد مثبت استفاده شد. در ادامه پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای 37°C گرمخانه گذاری شدند. در نهایت فعالیت پروتولیتیکی با اندازه‌گیری قطر هاله شفاف اطراف محل رشد باکتری بررسی شد. این آزمایش به صورت ۳ بار تکرار انجام شد (Kazanas, 1968).

تجزیه و تحلیل آماری

هر یک از آزمایش‌ها حداقل ۳ بار تکرار شد. نتایج بدست آمده در مقایسه با نمونه شاهد با آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) و آزمون مقایسه‌ای LSD مورد بررسی قرار گرفتند. معنی‌دار بودن تفاوت‌ها با مقدار P کمتر از 0.05 ارزیابی شد.

نتایج

شناسایی ترکیب‌های اسانس‌ها

ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس‌های ۴ گونه مرزه در جدول ۱ نشان داده شده است. کارواکرول، پارا-سیمن و گاما-تریبنن ترکیب‌های عمدۀ موجود در اسانس‌های مرزه رشینگری، خوزستانی و بختیاری بودند. کارواکرول بیش از ۸۰٪ از ترکیب‌های اسانس‌های مرزه رشینگری و خوزستانی را تشکیل می‌داد. مقدار این ترکیب برای مرزه بختیاری ۵۵٪ بود. ترکیب‌های عمدۀ اسانس مرزه موتیکا به ترتیب تیمول، گاما-تریبنن، پارا-سیمن و کارواکرول بودند.

۷۰ میکرولیتر از کشت باکتری به ۶۰۰ میکرولیتر محلول بورات‌اسید‌سولفوریک در حمام آب یخ اضافه و ۴ ثانیه ورتكس گردید. سپس ۲۰ میکرولیتر محلول کارباژول 0.2% به آن اضافه شد و در دمای 55°C قرار گرفت. پس از گذشت ۳۰ دقیقه، OD در طول موج 540 nm اندازه‌گیری شد. OD بالاتر نشان‌دهنده تولید بالاتر آژینات بود. آزمایش ۳ بار تکرار شد.

تأثیر اسانس‌ها بر تولید الاستاز

برای بررسی فعالیت الاستازی از روشی که قبلًاً توسط Ohman و همکاران (۱۹۸۰) شرح داده شده بود، استفاده PTSB شد. به این منظور چند کلنی از باکتری در محیط $(5\% \text{ پیتون} + 25\% \text{ تریپتیک سوی آکار})$ تلقیح شد و تا زمان رسیدن به مرحله لگاریتمی ($OD_{600} = 0.08$) انکوبه گردید. این کشت با محیط PTSB حاوی غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس رقیق شد و سوسپانسیونی برابر نیم مکفارلند بدست آمد (10^8 cfu/ml). از این سوسپانسیون، ۵ میلی‌لیتر به یک ارلن منتقل شد. از محیط فاقد اسانس به عنوان شاهد مثبت و از محیط فاقد باکتری به عنوان شاهد منفی استفاده شد. ارلن‌ها به مدت ۱۶ ساعت در 37°C گرمخانه گذاری شدند. سپس محتويات ارلن‌ها سانتریفیوژ و سوپرناتانت از فیلتر $0.45\text{ }\mu\text{m}$ عبور داده شد. در ادامه در یک لوله در پیچ دار، ۱۰ میلی‌گرم الاستین کنگورد و ۲ میلی‌لیتر ریکشن بافر ($0.1\text{ M Tris} - 0.1\text{ mM CaCl}_2$ و maleate 1 mM) با ۱ میلی‌لیتر سوپرناتانت مخلوط شد. لوله‌ها به مدت ۲ ساعت به صورت افقی در انکوباتور شیکردار قرار گرفتند (37°C ، 180 rpm). پس از آن، ۲ میلی‌لیتر بافر سدیم فسفات (pH 6) به لوله‌ها اضافه گردید و بلا فاصله لوله‌ها در حمام آب یخ قرار گرفت. در نهایت محتويات لوله‌ها فیلتر و OD آنها در طول موج 490 nm قرائت گردید. آزمایش به صورت ۳ بار تکرار انجام شد.

جدول ۱- ترکیب‌های شناسایی شده در اسانس ۴ گونه مرزه مورد مطالعه

ردیف	نام ترکیب	بازداری	شاخص	اسانس مرزه	موتیکا	بختیاری	خوزستانی	رشینگری
۱	α-thujene	۹۲۶		-	۰/۸	۰/۳	-	۰/۱
۲	α-pinene	۹۳۷		-	۰/۴	۰/۶	-	۰/۳
۳	camphene	۹۵۲		-	-	۰/۲	-	-
۴	β-pinene	۹۷۷		-	۱/۱	-	-	۰/۴
۵	myrcene	۹۸۹		-	۰/۷	۱/۳	۱/۰	۱/۰
۶	α-phellandrene	۱۰۰۳		-	-	-	۰/۱	۰/۲
۷	α-terpinene	۱۰۱۳		-	۲	۱/۲	۰/۲	۰/۵
۸	ρ-cymene	۱۰۲۱		-	۱۶/۹	۱۷/۶	۳/۸	۴/۲
۹	1,8-cineole	۱۰۳۰		-	-	-	۰/۶	۰/۳
۱۰	γ-terpinene	۱۰۵۸		-	۱۷/۶	۹/۶	۱/۴	۱/۶
۱۱	ρ-mentha,3,8-diene	۱۰۷۱		-	-	-	۰/۲	۰/۲
۱۲	terpinolene	۱۰۸۳		-	۰/۱	۱/۰	۰/۳	۱/۰
۱۳	n-nonanal	۱۱۰۰		-	-	۲/۰	۰/۵	۱/۰
۱۴	borneol	۱۱۶۵		-	۰/۲	۱/۳	۰/۲	۰/۵
۱۵	methyl ether thymol	۱۲۳۳		-	-	-	۱/۱	۱/۱
۱۶	thymol	۱۲۹۰		-	۴۶	۲/۰	۰/۹	۰/۶
۱۷	carvacrol	۱۲۹۵		-	۷/۶	۵۵/۵	۸۷/۵	۸۳
۱۸	E-caryophyllene	۱۴۲۴		-	۲/۵	۲/۱	-	-
۱۹	germacrene D	۱۴۸۳		-	-	-	-	۱/۴
۲۰	spathulenol	۱۵۷۵		-	۰/۳	۰/۵	-	-
مجموع								۹۷/۲
۹۶/۲								۹۶/۲

دیسک دیفیوژن و برای تعیین MIC از روش میکرودایلوشن براث استفاده شد. تمامی اسانس‌ها دارای فعالیت ضدمیکروبی علیه هر دو سویه مورد مطالعه بودند. نتایج حاصل در جدول ۲ نشان داده شده‌است.

فعالیت ضدمیکروبی اسانس‌ها

این مطالعه اثر ضد میکروبی اسانس ۴ گونه مرزه علیه دو سویه استاندارد سودوموناس آئروجینوزا با دو روش مورد بررسی قرار گرفت. برای تعیین هاله عدم رشد از روش

جدول ۲- فعالیت ضدمیکروبی اسانس‌های مرزه علیه سویه‌های سودوموناس آئروجینوزا

MBC (µg/ml)	MIC (µg/ml)	قطر هاله عدم رشد (mm)	اسانس مرزه	باکتری
۴۰۹۶	۴۰۹۶	۹/۳ ± ۰/۶	بختیاری	
۲۰۴۸	۲۰۴۸	۱۲/۳ ± ۱/۲	خوزستانی	سودوموناس آئروجینوزا
۴۰۹۶	۴۰۹۶	۸/۸ ± ۰/۸	موتیکا	PAO1
۲۰۴۸	۲۰۴۸	۱۰/۲ ± ۱/۵	رشینگری	
۸۱۹۲	۲۰۴۸	۱۱/۵ ± ۱/۴	بختیاری	
۴۰۹۶	۲۰۴۸	۱۳/۲ ± ۱/۴	خوزستانی	سودوموناس آئروجینوزا
۸۱۹۲	۲۰۴۸	۱۱ ± ۱/۹	موتیکا	8821M
۴۰۹۶	۲۰۴۸	۱۳/۱ ± ۱/۳	رشینگری	

اسانس‌ها نیز موجب کاهش معنی‌دار حرکت باکتری

شد ($P \leq 0.001$). در این آزمایش، اسانس مرزه خوزستانی بیشترین اثر مهارکنندگی را داشت (جدول ۳).

تأثیر اسانس‌ها بر حرکت

با توجه به نتایج بدست‌آمده، تمامی اسانس‌ها در غلظت $\frac{1}{2}$ MIC موجب مهار کامل حرکت شدند. همچنین غلظت $\frac{1}{4}$

جدول ۳- تأثیر غلظت $\frac{1}{4}$ MI اسانس‌های ۴ گونه مرزه بر حرکت سویه سودوموناس آئروجینوزا PAO1

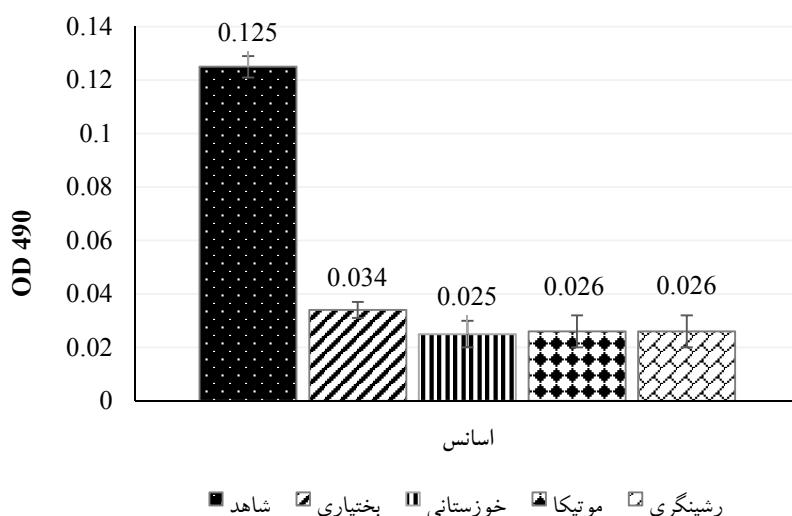
اسانس مرزه				شاهد	قطر هاله حرکت (mm)
رشینگری	موتیکا	خوزستانی	بختیاری		
۵/۵ ± ۰/۵	۶/۱۷ ± ۰/۲۹	۵/۱۷ ± ۰/۰۲۹	۶/۶۷ ± ۰/۰۵۸	۷/۸۳ ± ۰/۰۷۶	
% ۲۹/۸	% ۲۱/۳	% ۳۴	% ۱۴/۹	---	درصد کاهش
<۰/۰۰۱*	۰/۰۰۳*	<۰/۰۰۱*	۰/۰۲*	---	مقدار P

*: دارای اختلاف معنی‌دار

بیوفیلم شدند ($P \leq 0.001$). نتایج حاصل در شکل ۱ نمایش داده شده‌اند. همچنین درصد کاهش تشکیل بیوفیلم در جدول ۴ ذکر شده است.

تأثیر اسانس‌ها بر تشکیل بیوفیلم

نتایج نشان داد هر ۴ اسانس مرزه دارای فعالیت ضد بیوفیلمی علیه سودوموناس آئروجینوزا PAO1 بودند. همه اسانس‌ها در غلظت $\frac{1}{2}$ MIC موجب کاهش معنی‌دار تشکیل

شکل ۱- مقایسه تأثیر غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس‌های مرزه بر تشکیل بیوفیلم سویه سودوموناس آئروجینوزا PAO1

جدول ۴- میزان کاهش تشکیل بیوفیلم سویه سودوموناس آئروجینوزا PAO1 در حضور غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس‌های مرزه

اسانس مرزه				
رشینگری	موتیکا	خوزستانی	بختیاری	
%۷۹/۲	%۷۹/۲	%۸۰/۳	%۷۲/۸	درصد کاهش نسبت به شاهد
<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	P مقدار

*: دارای اختلاف معنی دار

مرزه خوزستانی اثر کاهشی بیشتری داشت و توانست به میزان بیشتری تولید آژینات را کاهش دهد. نتایج حاصل در شکل ۲ نمایش داده شده‌اند. همچنین درصد کاهش تولید آژینات در جدول ۵ نشان داده شده است.

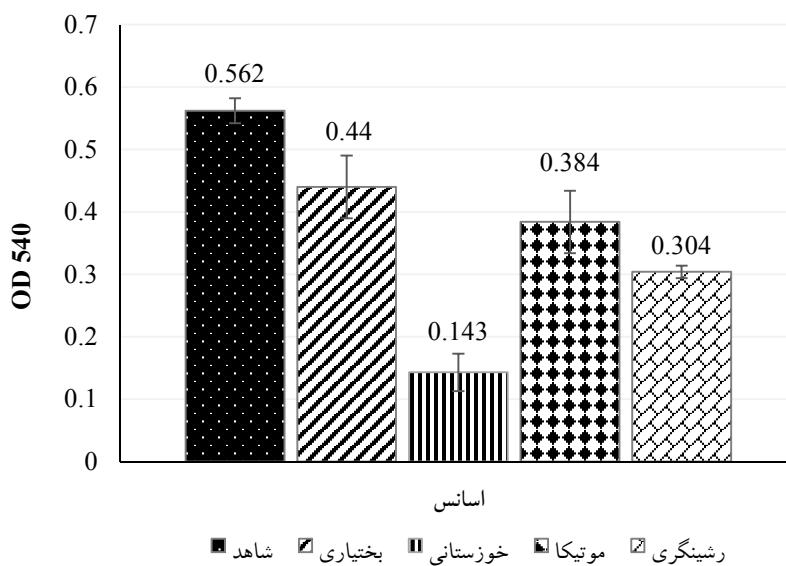
تأثیر اسانس‌ها بر تولید آژینات

نتایج نشان دادند که تمامی اسانس‌ها در غلظت $\frac{1}{2}$ MIC موجب کاهش معنی دار تولید آژینات در سویه سودوموناس آئروجینوزا 8821M می‌شوند ($P \leq 0.05$). در بین اسانس‌ها،

جدول ۵- میزان کاهش تولید آژینات سویه سودوموناس آئروجینوزا 8821M در حضور غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس‌های مرزه

اسانس مرزه				
رشینگری	موتیکا	خوزستانی	بختیاری	
%۴۵/۹	%۳۱/۷	%۷۴/۶	%۲۱/۶	درصد کاهش نسبت به شاهد
<۰/۰۰۱*	.۰/۰۰۲*	<۰/۰۰۱*	.۰/۰۱۳*	P مقدار

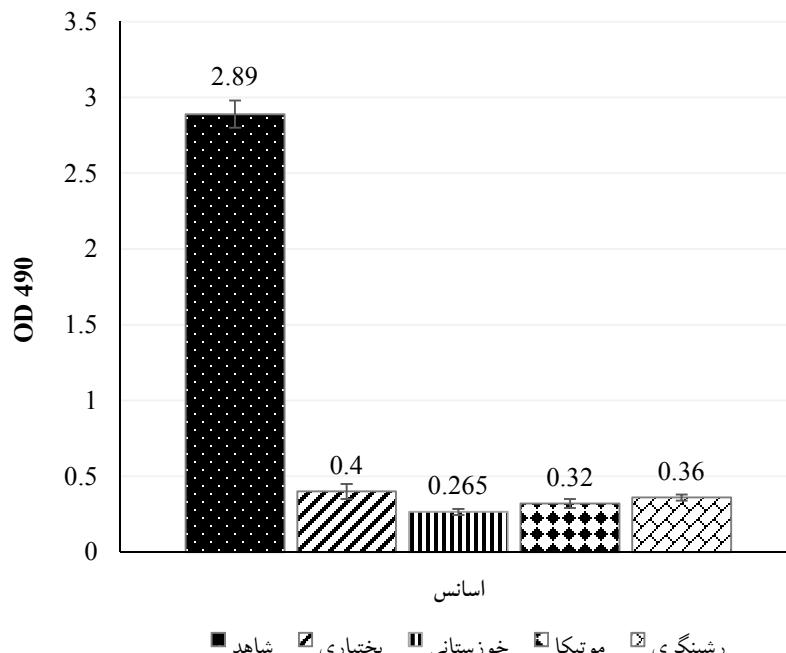
*: دارای اختلاف معنی دار

شکل ۲- مقایسه تأثیر غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس‌های مرزه بر تولید آژینات سویه سودوموناس آئروجینوزا ۸۸۲۱M

الاستاز شد ($P \leq 0.001$). نتایج حاصل از این آزمایش در شکل ۳ نشان داده شده است. همچنین درصد کاهش تولید الاستاز در جدول ۶ ذکر شده است.

تأثیر اسانس‌ها بر تولید الاستاز در این مطالعه اثر اسانس ۴ گونه مرزه بر تولید الاستاز سویه سودوموناس آئروجینوزا PAO1 بررسی گردید. غلظت $\frac{1}{2}$ MIC هر ۴ اسانس موجب کاهش معنی‌دار تولید

شکل ۳- مقایسه تأثیر غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس‌های مرزه بر تولید الاستاز سویه سودوموناس آئروجینوزا PAO1

جدول ۶- میزان کاهش تولید استاز سویه سودوموناس آئروجینوزا PAO1 در حضور غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس‌های مرزه

asanse مرزه	رشینگری	موتیکا	خوزستانی	بختیاری	درصد کاهش نسبت به شاهد	مقدار P
%۸۷/۵	%۸۸/۹۶	%۹۰/۸۵	%۸۶/۲			
<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*			

*: دارای اختلاف معنی دار

بررسی گردید. غلظت $\frac{1}{2}$ MIC تمامی اسانس‌ها موجب کاهش معنی دار تولید آلکالین پروتئاز شد ($P \leq 0.001$). نتایج حاصل از این آزمایش در جدول ۷ آورده شده است.

تأثیر اسانس‌ها بر تولید آلکالین پروتئاز در این مطالعه اثر ۴ گونه اسانس مرزه بر تولید آلکالین پروتئاز سویه سودوموناس آئروجینوزا PAO1 تأثیر اسانس‌ها بر تولید آلکالین پروتئاز

جدول ۷- تأثیر غلظت $\frac{1}{2}$ MIC اسانس‌های مرزه بر تولید آلکالین پروتئاز سودوموناس آئروجینوزا PAO1

asanse مرزه	رشینگری	موتیکا	خوزستانی	بختیاری	شاهد	نموده
۱۴/۰۰ ± ۱/۰۰	۱۲/۶۷ ± ۱/۱۵	۱۲/۵ ± ۰/۸۷	۱۵/۳۳ ± ۰/۵۸	۲۱/۳۳ ± ۰/۵۸	قطر هاله (mm)	
%۳۴/۴	% ۴۰/۶	% ۴۱/۴	% ۲۸/۱۳	---	درصد کاهش	
<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	<۰/۰۰۱*	---	Mقدار P	

*: دارای اختلاف معنی دار

ضدمیکروبی اسانس دو گونه مرزه بختیاری و خوزستانی را در دو مرحله برداشت قبل و بعد از گلدهی در برابر چند باکتری پاتوژن گرم مثبت و گرم منفی از جمله سودوموناس آئروجینوزا با روش دیسک دیفیوژن مورد بررسی قرار دادند. هر دو اسانس در هر دو مرحله برداشت دارای اثرهای ضدمیکروبی علیه همه باکتری‌ها بودند. در مرحله قبل از گلدهی هر دو اسانس اثرهای ضدمیکروبی مشابه داشتند اما در مرحله بعد از گلدهی مرزه خوزستانی عملکرد مؤثرتری داشت و توانست اثرهای هاله عدم رشد بزرگتری ایجاد کند. ما در این مطالعه قطرهای هاله عدم رشد بزرگتری ایجاد کرد. در این مطالعه اثرهای ضدمیکروبی اسانس چهار گونه گیاه مرزه را بر سودوموناس آئروجینوزا مورد بررسی قرار دادیم. در این آزمایش دیسک دیفیوژن، قطرهای عدم رشد ایجاد شده توسط

بحث

سودوموناس آئروجینوزا یکی از شایع‌ترین باکتری‌های گرم منفی فرستاده طلب در عفونت‌های بیمارستانی است که مقاومت قابل توجهی در برابر مواد ضدمیکروبی دارد. با توجه به افزایش روزافزون مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی، گرایش به جایگزین کردن آنها با فرآوردهای طبیعی افزایش یافته است. اسانس‌های گیاهی با دارا بودن ترکیب‌های ضدمیکروبی مختلف می‌توانند به عنوان راه حلی برای پیشگیری و مهار عفونت‌های میکروبی باشند (Tajkarimi *et al.*, 2010). برخی مطالعات نشان داده‌اند که اسانس مرزه دارای فعالیت ضدمیکروبی قابل توجهی در برابر باکتری‌های گرم مثبت و منفی است (Tepe & Cilkiz, 2007) و همکاران (Sefidkon, 2016) در مطالعه‌ای اثرهای

مورد بررسی نه تنها سبب مهار رشد و یا کشتن سودومonas آثروجینوزا می‌شود، بلکه موجب کاهش و مهار عوامل بیماری‌زایی این باکتری شامل حرکت، تشکیل بیوفیلم و تولید آژینات، الاستاز و آلکالین‌بروتاز نیز می‌گردد. نتایج برخی از تحقیقات دیگر نیز تأییدکننده این مطلب است، اما روش کار میکروارگانیسم یا عوامل بیماری‌زایی آن متفاوت می‌باشند. تنها مطالعه انجام شده در زمینه تأثیر انسانس مرزه بر عوامل بیماری‌زایی سودومonas آثروجینوزا مطالعه Islamieh و همکاران (۲۰۱۹) است. آنان با استفاده از روش Real-time PCR نشان دادند که انسانس مرزه خوزستانی موجب کاهش معنی‌دار بیان ژن‌های کدکننده الاستاز در سودومonas آثروجینوزا می‌شود (*et al.*, 2019). در این مطالعه نیز انسانس گونه‌های مرزه موجب کاهش معنی‌دار تولید الاستاز شد. با وجود تفاوت در روش سنجش، نتایج این مطالعه با مطالعه Islamieh و همکاران (۲۰۱۹) مطابقت دارد. در مطالعه Vitanza و Satureja montana L. (۲۰۱۹) اثر انسانس گونه S. aureus را بر تشکیل بیوفیلم باکتری‌های *E. coli* و *L. monocytogenes* نشان‌دهنده کاهش تشکیل بیوفیلم در همه باکتری‌ها بود (Vitanza *et al.*, 2019). در این مطالعه نیز انسانس مرزه موجب کاهش تشکیل بیوفیلم در سودومonas آثروجینوزا شدند.

همچنین در این مطالعه، انسانس هر ۴ گونه مرزه موجب کاهش معنی‌دار تولید عوامل بیماری‌زایی سودومonas آثروجینوزا شد، با این حال تفاوت‌هایی در میزان تأثیر انسانس‌ها وجود داشت. همانطور که گفته شد انسانس‌های مرزه خوزستانی و رشینگری دارای فعالیت ضدمیکروبی بیشتری بودند و مقدار MIC آنها نصف دو انسانس دیگر بود. همچنین در مجموع انسانس مرزه خوزستانی در مورد اغلب عوامل بیماری‌زایی، بیشترین اثر کاهشی را داشت. این تفاوت‌ها می‌تواند به دلیل ترکیب‌های متفاوت انسانس‌ها باشد. طبق بررسی‌ها و تحقیقات انجام شده، خواص ضدباکتریایی و ضدقارچی

اسانس‌های مرزه خوزستانی و رشینگری در هر دو سویه سودومonas آثروجینوزا نسبت به انسانس‌های مرزه بختیاری و Motika بیشتر بود که از این جهت با مطالعه Sefidkon و همکاران (۲۰۰۷) مطابقت دارد. همچنین نتایج حاصل از آزمایش میکرودایلوشن براث نیز با نتایج دیسک دیفیوژن مطابقت دارد. نتایج نشان دادند هر ۴ انسانس مرزه دارای اثر مهارکنندگی رشد و کشندگی در هر دو سویه سودومonas آثروجینوزا هستند. مقدار MIC و MBC در سویه سودومonas آثروجینوزا PAO1 برای انسانس‌های مرزه خوزستانی و رشینگری برابر نصف مقدار MIC و MBC انسانس‌های مرزه بختیاری و Motika بود. در سویه سودومonas آثروجینوزا MBC ۸۸۲۱M مقدار MIC همه انسانس‌ها برابر بود اما انسانس‌های مرزه خوزستانی و رشینگری نصف دو انسانس مرزه دیگر بود. در مجموع در هر دو سویه، انسانس‌های مرزه خوزستانی و رشینگری اثربخشی بیشتری داشتند و در غلظت‌های کمتری موجب مهار رشد و یا کشتن سویه‌ها شدند. Seghatoleslami و همکاران (۲۰۰۹) در مطالعه‌ای توانایی انسانس مرزه خوزستانی را در مهار رشد چند باکتری هوایی، میکروآثروفیل و بی‌هوایی با روش آگار دایلوشن مورد ارزیابی قرار دادند. این انسانس موجب مهار رشد تمامی باکتری‌ها شد. بیشترین مقدار MIC برابر با ۱۲۵۰ µg/ml برای سودومonas آثروجینوزا بود. مقدار MIC برای سایر باکتری‌ها کوچکتر (Seghatoleslami *et al.*, 2009) مساوی با ۳۱۰ µg/ml بود (Seghatoleslami *et al.*, 2009). در این مطالعه انسانس مرزه خوزستانی برای هر دو سویه، ۲۰۴۸ µg/ml بدست آمد که به مقدار بدست آمده در مطالعه Seghatoleslami و همکاران (۲۰۰۹) بسیار نزدیک است. این تفاوت جزئی نیز می‌تواند به دلیل تفاوت در ترکیب‌های انسانس‌ها و یا تفاوت روش آگار دایلوشن و میکرودایلوشن براث باشد.

عملکرد عوامل ضدمیکروبی برای درمان عفونت‌ها، فقط به اثرهای باکتریسیدال و باکتریوستاتیک آنها وابسته نیست، بلکه به توانایی آنها در مهار تولید عوامل بیماری‌زایی باکتری‌ها نیز بستگی دارد (Rohinishree & Negi, 2016). نتایج این مطالعه نشان داد که انسانس‌های چهار گونه مرزه

سپاسگزاری

از بخش تحقیقات گیاهان دارویی مؤسسه جنگلها و مراتع کشور برای تهیه، تأیید و آنالیز اسانس‌ها تشکر می‌شود. همچنین از دست‌اندرکاران مرکز تحقیقات میکروب‌شناسی مولکولی دانشگاه شاهد نیز بدليل تأمین تجهیزات و امکانات، قدردانی می‌گردد.

منابع مورد استفاده

- Adams, R.P., 1995. Identification of Essential oil Components by Gas Chromatography/Mass Spectroscopy. 1st Edn., Allured Publishing, Illinois, USA., 469p.
- Anand, A.K., Mohan, M., Haider, S.Z. and Sharma, A., 2011. Essential oil composition and antimicrobial activity of three *Ocimum* species from Uttarakhand (India). International Journal of Pharmacy and Pharmaceutical Sciences, 3: 223-225.
- Burt, S., 2004. Essential oils: their antibacterial properties and potential applications in foods-a review. International Journal of Food Microbiology, 94: 223-253.
- Carroll, K.C., Butel, J.S. and Morse, S.A., 2015. Jawetz Melnick & Adelbergs Medical Microbiology. McGraw-Hill Education, 864p.
- CLSI., 2015. Performance Standards for Antimicrobial Disk Susceptibility Tests; Approved Standard. M02-A12.
- CLSI., 2012. Methods for Dilution Antimicrobial Susceptibility Tests for Bacteria That Grow Aerobically; Approved Standard. M7-A9.
- Cotton, L.A., Graham, R.J. and Lee, R.J., 2009. The role of alginate in *Pseudomonas aeruginosa* PAO1 biofilm structural resistance to gentamicin and ciprofloxacin. Journal of Experimental Microbiology and Immunology, 13: 58-62.
- Dorman, H.J. and Deans, S.G., 2000. Antimicrobial agents from plants: antibacterial activity of plant volatile oils. Journal of Applied Microbiology, 88: 308-316.
- Drake, D. and Montie, T.C., 1988. Flagella, motility and invasive virulence of *Pseudomonas aeruginosa*. Journal of General Microbiology, 134: 43-52.
- Fonseca, A.P., Extremina, C., Fonseca, A.F. and Sousa, J.C., 2004. Effect of subinhibitory concentration of piperacillin/tazobactam on *Pseudomonas aeruginosa*. Journal of Medical Microbiology, 53: 903-910.
- Ghatalou, R. and Salahi Eshlaqghi, B., 2013. Biofilm of pseudomonas aeruginosa and new preventive measures and anti-biofilm agents. Journal of

برای برخی از اجزای سازنده اسانس گیاه مرزه گزارش شده است و تحقیقات زیادی انجام شده تا مشخص گردد که کدامیک از ترکیب‌های سازنده اسانس، مسئول خواص ضدمیکروبی آنها هستند. عمدہ فعالیت ضدمیکروبی اسانس‌های گیاهان خانواده Lamiaceae به گروهی از ترپن‌وئیدهای کوچک و ترکیب‌های فولیک نسبت داده می‌شود. البته هرچه درصد ترکیب‌های فولیک بالاتر باشد خاصیت ضدمیکروبی آن گیاه نیز بیشتر است (Dorman & Deans, 2000). تیمول و کارواکرول از عمدہ ترکیب‌های فولیک در اسانس‌های گیاه مرزه هستند که خواص ضدمیکروبی قابل توجهی برای آنها گزارش شده است. پارا-سیمن یکی دیگر از ترکیب‌های عمدہ در اسانس گونه‌های مرزه است. این ماده یک ترپن‌وئید است که به تنها یکی اثر ضدمیکروبی چندانی ندارد اما هنگامی که با کارواکرول ترکیب شود دارای اثر هم‌افزاگی بوده و موجب افزایش فعالیت ضدمیکروبی آن می‌شود (Burt, 2004). در این مطالعه میزان ترکیب‌های فولی اسانس‌های مرزه خوزستانی، رشینگری، بخنیاری و موتیکا به ترتیب برابر با٪۸۳/۶٪۸۸/۴٪۵۹/۲٪۵/۵٪۵۳/۵ بود. در تمامی اسانس‌ها بجز مرزه موتیکا کارواکرول ترکیب فولی غالب بود اما در اسانس مرزه موتیکا تیمول ترکیب غالب بود. در کل اسانس مرزه خوزستانی دارای بیشترین درصد از ترکیب‌های فولی بوده است که این امر می‌تواند توجیه کننده فعالیت ضدمیکروبی بیشتر آن باشد.

به عنوان نتیجه‌گیری با توجه به نتایج یادشده می‌توان بیان کرد که هر چهار اسانس گونه‌های مرزه که در این تحقیق مورد ارزیابی قرار گرفتند دارای فعالیت ضدمیکروبی بوده و توانایی کاهش تولید عوامل بیماری‌زاوی سودوموناس آئروجینوزا را داشته‌اند. این امر می‌تواند باعث کاهش بیماری‌زاوی این باکتری در حضور این اسانس‌ها شود. از این‌رو مطالعات بیشتر در زمینه اثر ترکیب‌های این گیاهان بیشنهاد می‌گردد.

- Journal of Food Science and Technology, 53: 1092-1100.
- Saleem, A.J. 2012. Relationship Study between the Alkaline Protease Production and the Growth Phases of *Pseudomonas aeruginosa* Isolated from Patients. Advances in Microbiology, 2: 354-357.
 - Sefidkon, F. and Jamzad, Z., 2005. Chemical composition of the essential oil of three Iranian *Satureja* species (*S. mutica*, *S. macrantha* and *S. intermedia*). Food Chemistry, 91: 1-4.
 - Sefidkon, F., Sadeghzadeh, L., Teimouri, M., Asgari, F. and Ahmadi, S., 2007. Antimicrobial effects of the essential oils of two *Satureja* species (*S. Khuzistanica* Jamzad and *S. bachtiarica* Bunge) in two harvesting time. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants Research, 23(2): 174-182.
 - Seghatoleslami, S., Samadi, N., Salehnia, A. and Azimi, S., 2009. Antibacterial activity of endemic *Satureja Khuzistanica* Jamzad essential oil against oral pathogens. Iranian Endodontic Journal, 4: 5-9.
 - Shibamoto, T., 1987. Retention Indices in Essential Oil Analysis: 259-274. In: Sandra, P. and Bicchi, C., (Eds.). Capillary Gas Chromatography in Essential Oil Analysis. Huethig-Verlag, New York, USA., 435p.
 - Tajkarimi, M.M., Ibrahim, S.A. and Cliver, D.O., 2010. Antimicrobial herb and spice compounds in food. Food Control, 21(9): 1199-1218.
 - Tepe, B. and Cilkiz, M., 2016. A pharmacological and phytochemical overview on *Satureja*. Pharmaceutical Biology, 54: 375-412.
 - Tille, P., 2013. Bailey & Scott's Diagnostic Microbiology, Elsevier Health Sciences, 1056p.
 - Vitanza, L., Maccelli, A., Marazzato, M., Scazzocchio, F., Comanducci, A., Fornarini, S., Crestoni, M. E., Filippi, A., Fraschetti, C. and Rinaldi, F., 2019. *Satureja montana* L. essential oil and its antimicrobial activity alone or in combination with gentamicin. Microbial Pathogenesis, 126: 323-331.
 - Yazdanpanah, L., Aminaii, M.M., Panahi, B., Emamifar, M. and Mahdian, M., 2011. Effect of antifungal essential oil from *Satureja hortensis* on *Alternaria citri*. Plant Products Technology, 10: 83-90.
 - Zmantar, T., Kouidhi, B., Miladi, H., Mahdouani, K. and Bakhrouf, A., 2010. A microtiter plate assay for *Staphylococcus aureus* biofilm quantification at various pH levels and hydrogen peroxide supplementation. New Microbiologica, 33: 137-145.
 - Rafsanjan University of Medical Sciences, 12: 747-768.
 - Hammer, K.A., Carson, C.F. and Riley, T.V., 1999. Antimicrobial activity of essential oils and other plant extracts. Journal of Applied Microbiology, 86P: 985-990.
 - Islamieh, D.I., Afshar, D. and Esmaeili, D., 2019. Effect of *Satureja khuzistanica* essential oil (SKEO) extract on expression of lasA and lasB genes in *Pseudomonas aeruginosa*. Iranian Journal of Microbiology, 11: 55-59.
 - Kazanas, N., 1968. Proteolytic activity of microorganisms isolated from freshwater fish. Journal of Applied Microbiology, 16: 128-132.
 - Knutson, C.A. and Jeanes, A., 1968. A new modification of the carbazole analysis: application to heteropolysaccharides. Analytical Biochemistry, 24: 470-481.
 - Leid, J.G., Willson, C.J., Shirtliff, M.E., Hassett, D.J., Parsek, M.R. and Jeffers, A.K. 2005. The exopolysaccharide alginate protects *Pseudomonas aeruginosa* biofilm bacteria from IFN-gamma-mediated macrophage killing. Journal of Immunology, 175: 7512-7518.
 - Mahon, C., Lehman, D. and Manuselis, G., 2015. Textbook of Diagnostic Microbiology. Elsevier Saunders, 1096p.
 - Majd, A., Nejad Satart, T., Khavarinejad, R. and Dosti, B., 2009. Evaluation of quantitative and qualitative constituents of essential oil of Khuzestan drug Savory (*Satureja J. khuzistanica*) during development of antimicrobial properties of the essential oils in vitro. Journal of Sciences Islamic Azad University, 18: 51-60.
 - Murray, P.R., Rosenthal, K.S. and Pfaller, M.A., 2015. Medical Microbiology. Elsevier, 848p.
 - Ohman, D.E., Cryz, S.J. and Iglesias, B.H., 1980. Isolation and characterization of *Pseudomonas aeruginosa* -PAO mutant that produces altered elastase. Journal of Bacteriology, 142: 836-842.
 - Raj, A., Khess, N., Pujari, N., Bhattacharya, S., Das, A. and Rajan, S.S., 2012. Enhancement of protease production by *Pseudomonas aeruginosa* isolated from dairy effluent sludge and determination of its fibrinolytic potential. Asian Pacific Journal of Tropical Biomedicine, 2: S1845-S1851.
 - Rohinishree, Y.S. and Negi, P.S., 2016. Effect of licorice extract on cell viability, biofilm formation and exotoxin production by *Staphylococcus aureus*.

The effect of savory (*Satureja* spp.) essential oils on *Pseudomonas aeruginosa* virulence factors

N. Saidi¹, H. Saderi¹, E. Taghian¹, F. Sefidkon², I. Rasooli³, R. Mohammad Salehi¹ and P. Owlia^{4*}

1- Molecular Microbiology Research Center, Shahed University, Tehran, Iran

2- Research Institute of Forests and Rangelands, Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Tehran, Iran

3- Molecular Microbiology Research Center, Faculty of Sciences, Shahed University, Tehran, Iran

4*- Corresponding author, Molecular Microbiology Research Center, Shahed University, Tehran, Iran, E-mail: powlia@gmail.com

Received: June 2019

Revised: November 2019

Accepted: February 2020

Abstract

Pseudomonas aeruginosa is one of the most common opportunistic bacteria in nosocomial infections, which has a significant resistance to antimicrobials. Due to the restrictions in the use of antibiotics, the tendency to replace them with natural products has increased. In this study, the antimicrobial effect of four species of *Satureja* essential oils (*S. mutica*, *S. bachtiarica*, *S. rechingeri* and *S. khuzestanica*) on virulence factors of *P. aeruginosa* was evaluated. The minimum inhibitory concentration of *Satureja* essential oils was determined by microdilution broth method against standard strains of *P. aeruginosa* including PAO1 and 8821M. In the following, the effect of sub-minimum inhibitory concentrations (sub-MIC) of essential oils was investigated on virulence factors of this bacterium including motility, biofilm formation and alginate, elastase, and alkaline protease production of these two strains. All four *Satureja* essential oils had antimicrobial effects against the standard strains of *P. aeruginosa*, and also sub-MIC concentrations of the essential oils significantly reduced the virulence factors production of these strains. In this study, the suitable antagonistic effects of *Satureja* essential oils were observed against *P. aeruginosa* standard strains. By further study, these essential oils can be used as an antimicrobial compound against this bacterium.

Keywords: Essential oils, *Pseudomonas aeruginosa*, virulence factors, *Satureja*.